

ĐẠI TỶ-LÔ-GIÁ-NA THÀNH PHẬT KINH SỚ

QUYỂN 10

Phẩm 3: TỨC CHUỐNG THỨ BA (Tiếp Theo)

Này Bí Mật Chủ! Nếu nói các màu sắc của các Mạn-đồ-la và Tôn sắc của các tôn vị kia, trước Phật đã nói: nghĩa là Bốn Tôn mỗi vị đều có hình sắc, sẽ nói ở sau, như trên nói tuy theo Bản vị mà làm sự nghiệp; nay lại nói về sắc, nghĩa là ở trong hội đã có các tôn vị, nếu thấy Bản Tôn màu vàng thì phải ngồi trong Kim luân, trắng thì ngồi trong Thủy Luân, đỏ thì ngồi trong hắc phong luân.

Kế là ở dưới có màu chữ tiếng Phạm âm khác, đây là hình tượng, như thấy dung mạo vắng lặng thì phải ngồi đản tròn... so sánh mà nói, mỗi mỗi nương vào giáo pháp mà vẽ, đó là Cổ Phật đã dạy, đạo lý kia mầu nhiệm không giống như việc ta nói, muốn giúp cho chúng sinh khởi lòng tin chắc chắn.

Này Bí Mật Chủ! Đời vị lai sẽ có chúng sinh trí tuệ yếu kém không tin nghe lời nói này, vì trước không có tín căn nên nghe lời nói này mà không thể tin, do đây mà những chúng sinh độn căn thiếu trí, không có lòng tin, vì thế nghe việc rất sâu xa này không thể hiểu rõ, càng tăng thêm lưới nghi ngờ, đây chính là nói nguyên nhân làm chướng.

Như thế, vẽ chân ngôn và trì tụng... mỗi mỗi đều có ý sâu xa, đều là việc không thể suy nghĩ bàn luận của Như lai, như người được thuốc như thế, liền có khả năng bay lên hư không hoặc nhảy vào lửa... đây là chỉ các duyên hòa hợp cho nên quyết định bất hư, chẳng phải là bất hư, không phải chỗ các người cần so lường nói nguyên nhân ấy, như màu vẽ này... nếu nương vào pháp không nghi, mới có thể thâm nhập được cảnh pháp giới bất tư nghì, đây chỉ có người có lòng tin mới nhập được. Nếu muốn dùng tâm sở bối lường thì làm sao biết được nguyên nhân mà không nghi ngờ ư? Như người đời được thuốc bay lên hư không, việc này ông còn không thể hiểu hết mà tâm ngu dốt khinh chê, nói không phải pháp chân không Vô tướng của Như lai, chỉ tự tổn thương, nghe chỉ

trụ vững mà không tu, người và mình đều tổn hại, như thế, nói có pháp ngoại đạo... như thế không phải lời Phật dạy, người ấy dù nghe pháp này nhưng không thể quyết định tín tâm.

Như thuyết tu hành mà cầu linh nghiệm hiện tại, vì không thể cho nên lại sinh chê bai, làm sao dùng pháp chấp tướng như thế mà có thể thành Bồ-đề, đây chắc chắn là lời của ngoại đạo... chẳng phải Phật pháp, như người được vị cam lộ cõi trời, nhưng phải quyết tâm sinh tín mà uống, mới tự thấy hiệu nghiệm, miệng không uống mà cầu ban ngày bay lên trời; do không được biết trước, lại chê thuốc này, phải biết đó không phải là người trí, cho nên người vô trí kia hiểu biết như vậy.

Phật Nhất thiết trí, tất cả pháp đã được tự tại lợi ích chúng sinh, chữ dĩ này cũng nói là thông đạt, là nghĩa chánh. Nghĩa là đầy đủ nghĩa phương tiện, không việc gì không hiểu, trước đây đã nói tất cả, tiếng Phạm thì vòng vo. Văn trên đã nói các Đức Phật, nay câu dưới đây, mới nói trước Phật nói như vậy, kia đây tất cả nói người mong cầu lợi ích, người ngu kia không biết tướng không của các pháp, nói tướng tất cả các pháp, thường phải trụ ở Chân ngôn “tác nghiệp”, người khéo không nghi ngờ thì ý này nói, Như lai có Nhất thiết trí, đối với các pháp đều được tự tại, do chúng sinh trí tuệ thấp kém, chưa thể sớm nói lực dụng tự thể bất tư nghi của Như lai, cho nên làm những phương tiện màu vẽ này, khiến các chúng sinh tùy theo việc làm, có thể đầy đủ chỗ mong cầu và được lợi ích. Vì sao? Vì các chúng sinh chưa hiểu tướng không của các pháp.

Vì thế cho nên ở trong vô tướng mà làm hữu tướng phương tiện mà nói, nếu người hiểu được ý sâu xa của Phật, thường ở trong hạnh “Chân thường” mà an trụ, các “hữu” đã làm đều nhập lý thể, giống như tâm của trí Nhất thiết trí, người không lo nghi như thế, tất cả pháp chướng ngại không được dịp làm hại.
